

Skatteministeriet

14. november 2016
J.nr. 16-1554272

Til Folketinget – Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 28 af 7. oktober 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Andreas Steenberg (RV).

Karsten Lauritzen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål

I de tilfælde, hvor en eldreven varmepumpe installeres i et fjernvarmesystem og anvender en primærkilde som f.eks. et havnebassin, en sø eller lignende dårlig varmekilde, da er der ingen overskudsvarmeafgift og samlet set en dårligere energiøkonomi. I de tilfælde, hvor der vælges en god punktkilde som genanvendelse af overskudsvarme fra industri, datacentre og lignende, opnås en langt højere effektivitet, og der skal i mange tilfælde betales overskudsvarmeafgift. Vil ministeren gennem beregningseksempler argumentere for det samfundsøkonomiske ræsonnement og energiøkonomiske grundlag for denne forskelsbehandling?

Svar

En varmepumpe kan udnytte energien fra de naturlige omgivelser eller fra overskudsvarme. En varmepumpe vil i begge tilfælde tilføre varmen ekstra energi (varme) fra det anvendte elforbrug. Elforbrug til en eldreven varmepumpe beskattet ens uanset varmekilden, når varmen anvendes til rumvarme.

Der beregnes alene overskudsvarmeafgift af varme, der stammer fra anvendelse af fossilt brændsel og el, hvor varmen er genindvundet fra procesformål. Kommer varmen fra fx et havnebassin, er der således ikke tale om overskudsvarme. Varme fra luft, jord og vand er afgiftsfrit.

Selve overskudsvarmen er lempeligere beskattet i forhold til, at varmen blev fremstillet som ny varme. Der er alene overskudsvarmeafgift af den del af varmeproduktionen fra varmepumpen, der ligger ud over 3 gange elforbruget til varmepumpen. Bruges der 1 GJ el i en varmepumpe med en varmevirkningsgrad på fx 300 pct., vil der blive produceret 3 GJ varme. Af de 3 GJ varme fratrækkes 3 gange elforbruget, dvs. 3 GJ, hvilket giver grundlaget for overskudsvarmen på 0 GJ. De 3 GJ varme fordeles afgiftsmæssigt med 1 GJ til elforbruget, og 2 GJ er afgiftsfrit., jf. tabel 1.

Tabel 1. Afgiftsmæssig fordeling af varme fra eldreven varmepumpe				
Varmevirkningsgrad	300 pct.	350 pct.	400 pct.	500 pct.
	GJ			
Elforbrug	1	1	1	1
Varmeproduktion	3	3,5	4	5
<i>Afgiftsmæssig fordeling af varmeproduktion</i>				
- Elafgift ¹	1	1	1	1
- Overskudsvarmeafgift	0	0,5	1	2
- Afgiftsfrit/omgivelsesvarme	2	2	2	2

¹ Formelt er grundlaget for elafgiften selve elforbruget og ikke en andel af varmen.

En varmepumpe vil typisk have en virkningsgrad på omkring 300 pct., når det er omgivelsernes varme fra fx en sø eller et havnebassin, der udnyttes. Ved udnyttelse af overskudsvarme med en højere temperatur, vil varmepumpen typisk have en højere virkningsgrad. Ved en højere virkningsgrad fritages samme mængde af varmen for over-

skudsvarmeafgift, jf. tabel 1. De afgiftsmæssige fordelingsregler medfører således, at der ikke betales overskudsvarmeafgift af den del af varmen, der kan siges at være kommet fra omgivelserne.

Ved fastsættelse af niveauet for afgiften af overskudsvarme skal to hensyn balanceres. På den ene side er det hensigtsmæssigt, at spildvarme fra industrivirksomheder, der ikke kan undgås, og som ikke kræver ekstra brændselsforbrug, udnyttes i stedet for at gå til spilde. Det taler for en lav afgiftssats. På den anden side skal afgiften ikke være så lav, at det kan betale sig at ”producere” falsk overskudsvarme i ulige konkurrence med den almindelige afgiftsbelagte varme. Det taler for, at overskudsvarmeafgiften skal være det samme som for anden almindelig varme.

Balancen mellem de forskellige hensyn analyseres i Afgifts- og tilskudsanalysen, jf. mit svar på EFK, alm. del, spørgsmål 25 af 7. oktober 2016.